

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה

תשעה באב

בהרת

בלבבי משכן אבנה

נשמח לקבל הערות והארות,
וכן תוספות קצרות על
הקונטרס, על מנת לתקן
ולהוסיף במהדורה הבאה
בע"ה.

כמו כן, המעוניין לסייע להגיה
את הקונטרס כל שבוע לפני
צאתו, יפנה למערכת.

לאזנה לשיעור בקול הלשון

073-295-1245 ישראל
USA 605-313-6660

ומקישים: כוכבית [*]

סולמית [#] - <

מספר שיעור] - <

סולמית [#]

© כל הזכויות שמורות

לקבלת העלון השבועי
בדוא"ל יש לשלוח בקשה
לכתובת:

bilvavi231@gmail.com

לקבלת העלון השבועי

בפקם

יש לשלוח בקשה לפקם
המערכת: 03-5480529

ללקיחת חלק בהוצאות
הגדולות של הדפסת הספרים
לזיכוי הרבים, ניתן לצור קשר
עם מערכת

'בלבבי משכן אבנה'

טלפון: 052.763.8588

פקס: 03-5480529

ת.ד. 34192 ירושלים 9134100

bilvavi231@gmail.com

תשעה באה/ בהרת

כה ה' בהירות' דתיקון המתגלה בלובן העליון ואופני קלקול הלבנוניות שמתגלים ב'בהרת'

בהרת - השורש בהר בלשון הקודש מצד התיקון זה מלשון בהירות כמו שנאמר בקרא (איוב לז, כא) "אור בהיר הוא בשחקים".

ומצד הקלקול זהו בהרת שהיא השורש של ארבע מראות נגעים, - זה לעומת זה - בהירות דתיקון של 'אור בהיר' ובהירות דקלקול שהופכת להיות בהרת.

וכמו שאומרת המשנה בתחילת נגעים (א, א) 'מראות נגעים שנים שהן ארבעה, בהרת עזה כשלג' וכו', וכפי שנאמר גם בצרעת דמרים (במדבר יב, י) "והנה מרים מצורעת כשלג", כלומר, הבהרת שהיא עזה כשלג, היא המראה הלבן ביותר, ומכאן ואילך שאר המראות פוחתים והולכים בלבנוניותם.

ורבותינו כבר עמדו על נקודת הנידון שלכאן' הרי הלבן ביסודו הוא שייך לקדושה וכמו בדוגמא הבהירה של ד' בגדי לבן של כה"ג ביום הכפורים שאתם הוא נכנס לפני ולפנים ומשם באה שורש הכפרה משורש הלבנוניות העליונה, וא"כ איך שייך שבכח הקלקול דייקא הלבן של בהרת הוא נגע המטמא.

והמקום שרבותינו עמדו על כך הוא ב'לבן הארמי' שהוא נקרא לבן מלשון לבנוניות, איך שייך שהוא ייקרא 'לבן' הרי לכאן' הלבנוניות היא מעלה עליונה.

ונאמרו כמה ביאורים בדברי רבותינו על כך.

א. בפנים אחד אומרים רבותינו כלפי לבן הארמי, שבאמת זה בלשון 'סגי נהור' שבא לבטאות את היפך הלבן שהתגלה בו, - ואמנם ביחס לבהרת לא שייך 'שוב זה, שהרי 'בהרת' זה לא לשון

אורו של משיח
שהתגלה בתשעה
באב באופן שלא
היה לו כלים
שזהו ה'בתשעה
באב נולד משיח'
שעי"כ נעשה כל
עומק החורבן
מכח ריבוי האור
כמו שנתבאר,
- כשיאיר האור
דתיקון מכח
הארתו של משיח
בבית המקדש
השלישי שעתיד
להיבנות במהרה
בימינו, יהיה
כלים לקבל את
הבהירות הגמורה.

ג. וישנו מהלך נוסף שמבואר ברבותינו כלפי לבן הארמי והוא הדין לפי"ז בלובן של 'בהרת עזה כשלג' - שזה גופא היתה הרמאות של לבן הארמי שהוא מראה עצמו כלבן ובאמת הוא אינו לבן, כלומר, זה רק התראות של לבנוניות אבל אין כאן לובן באמת.

ובהקבלה לכך א"כ, גם המראה הלבן של הבהרת שהיא עזה כשלג, היא לבנה מאותו יסוד של לבן הארמי - דברים המפורשים להדיא בחז"ל - והיינו שהלובן של הבהרת זה רמאות בבחינת לבן הארמי המתגלה במראה הבהרת שהוא נגע צרעת.

ד. ובאופן נוסף בגדר תפיסת הלבנוניות המתגלה בבהרת - המראה של הלובן העליון מצד מדרגת הקדושה הוא מראה רך ועדין, ולעומת כך הלבנוניות שמתגלה בבהרת היא 'עזה כשלג', יש לה עזות, והעזות שבלבנוניות היא נקודת הקלקול שמכחה מתגלה הבהרת כלבנוניות דקלקול.

כלומר - זה לא שמדין המראה לבן כשלעצמו חל קלקול בבהרת כי במראה הלבן מצד עצמו מתגלה ה'רוך', מתגלה ה'ארך אפיים', הא-רך שמתגלה בו רכות¹, בבחינת בגדי לבן דכה"ג שמכפרים ביום הכפורים.

אלא כל קלקול הלבנוניות שמתגלה בבהרת הוא מכח התוקף והחוזק שבה במה שהיא 'עזה כשלג'.

בעלמא אלא זהו הדין של בהרת שמטמאה בנגעים שהיא לבנה באופן של 'עזה כשלג'.

וביחס ללבן הארמי, בדקות, הגדר מה 'שלבן הארמי' הוא בלשון של 'סגי נהור', זהו משום שהיפך ה'אור בהיר בשחקים' תפיסת האור שחלה מכח הבהירות, מתגלה 'סגי נהור' בלבן הארמי.

ב. ומהלך נוסף המתגלה בלבנוניות - זה מה שנאמר בדיני הנגעים כלשון המקרא (ויקרא יב, ג) "ומראה הנגע עמוק מעור בשרו" וכמו שאומרת הגמ' בשבועות (ו, ב) (והובא ברש"י בחומש, על אתר) שזה כמראה חמה העמוקה מן הצל, כלומר, מראה הלבנוניות מתגלה דייקא ביחס לגוון ההפוך דהיינו ביחס למראה האדמומיות או מראה השחור, ולפי"ז א"כ, הלבנוניות בעומק היא לא לבנוניות גמורה אלא זה מראה של לובן ביחס למראה ההפוך ממנו.

ובהקבלה למה שנתבאר לעיל בשורש 'בהק' שזהו מראה בוהק [וכפי שנתבאר שם שזהו הלשון של 'רבו מובהק'], שזה מראה שבא מכח יחס של שני דברים שהמראה של האחד כלפי השני הוא נראה בוהק.

מעין כך הוא גם בלשון של בהירות-בהרת, זהו לבנוניות שמתגלה ביחס למראה אחר, מראה חמה העמוקה מן הצל, כלומר - הלובן של הבהרת הוא מכח שהמראה עמוק מעור בשרו שלכן הוא מתראה כלבנוניות, זה לא לבנוניות בעצם אלא מראה לובן ביחס למראה ההפוך ממנו.

¹ כפי שהוזכר פעמים רבות שלעומת ההנהגה של 'גבור איש מלחמה' יש את ההנהגה של 'זקן מלא רחמים' שזה השורש של ה'ארך אפים'.

אור-י' כיון ששורש האויר הוא באור ולכן גנוז באויר האור.

והרי מבואר בגמ' (ב"מ פ' האומנין, עה א) שיש הבדל בין האויר שיש בהר לאויר שיש בבקעה שהאויר של ההר הוא על דרך כלל אויר צח ונקי ולעומת כך בבקעה שהיא מקום נמוך, האויר שם דחוס ועכור יותר [ולכן מבואר שם הדין שמי ששכר בהמה להוליכה בהר והוא הוליכה בבקעה או להיפך, אם הבהמה מתה מחמת אויר 'אמרינן אוירא דהר קטלה, אוירא דבקעה קטלה', תולים שהיא מתה מחמת שינוי האויר שבין ההר לבקעה].

ולפי"ז בעומק שורש ה'בהר' שבבהרת זה מלשון ב-הר, הר בתוספת ב' השימוש כדוגמת לשון הפסוק 'בהר סיני' וכדו', כלומר מדרגת הבהירות שבבהרת מתגלה כאשר נמצאים בהר למעלה, משא"כ כאשר נמצאים למטה אין בהירות.

והדוגמא היסודית והבהירה לכך היא בדברי הרמח"ל הידועים במסילת ישרים (פ"ג) במשל של גן המבוכה, שמי שנמצא תוך הגן, הוא נמצא במבוכה בבחינת 'נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר' (שמות יד, ב)³, אבל מי שנמצא מעל גן המבוכה, הוא רואה את כל השבילים האפשריים, והוא רואה את הדרכים מתחילתם עד סופם - איך להתחיל איך להמשיך ואיך להגיע לתכלית של כל הגן. ובלשון אחרת והיינו הך, מי שנמצא בבקעה הוא רואה רק את

ה. וברמח"ל מבואר מהלך נוסף, שאמנם מראה הלבנוניות כשלעצמו הוא משורש מראה דתיקון של הלוכח העליון, אבל מדין השלג זהו מראה דקלקול, כלומר הרי כל שלג נעשה מכח מים שקפאו והכח שגורם למים לקפוא שהם נהפכים לשלג, זה גופא כח הקלקול שמתגלה בלבנוניות הזו.

וא"כ על אף שמראה הלבנוניות כשלעצמו הוא מראה דתיקון, כשזה באופן שחל קפאון, הקפאון הוא שורש הקלקול, והדוגמא השורשית לדבר היא בעמלק שנאמר בו "אשר קרך בדרך" (דברים כה, יח) כידוע מדברי חז"ל שעמלק כולו קרירות.

וכשהקרירות מביאה לידי מציאות של קפאון שתולדתו הוא שלג, זהו המציאות דקלקול שמתגלה בבהרת.

וא"כ, הוזכרו עד השתא חמשה² מהלכים בלבן הארמי ולפי"ז ארבעה בבהרת, מהו עומק הקלקול של הלבנוניות המתגלה בהם.

כח ה'הר' המתגלה בבהירות באורו באויר המתגלים בהר

ובהרחבה יותר, הרי כמו שהוזכר בראשית הדברים, מצד התיקון זה מתגלה באופן של בהירות - 'אור בהיר הוא בשחקים' והיפך כך מתגלה בבהרת דקלקול שהיא היפך אותו מציאות של אור.

והרי כדברי חז"ל כידוע, אויר זה אותיות

³ וכן מלשון של בכי.

² בפרטות הם חמשה, ובעיקרם הם ארבעה מהלכים.

מירושלים" (ישעיה ב, ג) - בית המקדש נקרא 'אורו של עולם' כלשון הגמ' בבבא בתרא (ה, א) בסוגיא דהורדוס כי מבית המקדש מתגלה האור, ולעניינא דידן בית המקדש הוא מקום האור-י, האויר המתגלה במדרגה העליונה של ההר.

זוהי המדרגה העליונה של הבהירות שנאמר בקרא שהוזכר "אור בהיר הוא בשחקים", כלומר, עיקר מקום גילוי של האור הזה ששורשו הוא בשחקים, הוא ממקום בית המקדש כיון שבית המקדש של מטה מכוון כנגד בית המקדש של מעלה⁷, והרי שהאור שמתגלה למעלה, הבהירות שמתגלה למעלה היא משתלשלת ויורדת להאי עלמא מבית המקדש העליון דרך מקום בית המקדש התחתון, משם משתלשלת הבהירות לתתא.

וזה האור הפנימי של 'מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים' המתגלה בסנהדרין שיושבים בלשכת הגזית שמשם יוצאת תורה והוראה לישראל - ודייקא זה נקרא הוראה מלשון אורה ומלשון הר - מקומם הוא דייקא במדרגת ההר. וזה מדרגת אברהם אבינו שקראו לביהמ"ק הר (פסחים פח, א) - "בהר ה' יראה".

⁷ ז"א"כ, זוהי המדרגה של הבהירות העליונה שחלה במקום בית המקדש.

הנראה לנגד עיניו כפי טווח ראייתו, כיון שיש כוחות המסתירים את ראייתו, אבל מי שנמצא למעלה בהר, שראיתו רחבה יותר, מכח כך הוא רואה מבט עליון יותר. ושורש הדבר הוא ב"השקיפה ממעון קדשך מן השמים" (דברים כו, יט), ראייה בבחינה של השקפה מלמעלה.

שורש האור והאויר המתגלים בבית המקדש שמקומו על ההר

וכמו שברור, שורש ה'השקיפה ממעון קדשך' הוא מבית המקדש שנקרא מעון⁴ שבית המקדש הוא המעון של הקב"ה בבחינת "מכון לשבתך פעלת ה'" (שמות טו, יז), ודייקא מקום בית המקדש הוא "בראש ההרים" (ישעיה ב, ב) וכמו שנאמר בקרא, "בהר ה' יראה" (בראשית כב, יד).

וכמו שאומרים חז"ל שארץ ישראל גבוהה מכל העולם כולו וביהמ"ק גבוה מכל ארץ ישראל⁵, כלומר, מה שהוא נמצא למעלה בהר משום ששם הוא מקום האויר העליון, - בכללות נאמר "אורא דארץ ישראל מחכים" (ב"ב קנח, ב) ובפרטות מקום ה'אורא מחכים' מתגלה בירושלים כמו שאומרים חז"ל על חכמת אנשי ירושלים⁶, אבל יתר על כן מתגלה בבית המקדש "כי מציון תצא תורה ודבר ה'

⁴ מלבד אחד מז' רקיעים שנקרא מעון, כאן בארץ, בית המקדש הוא הנקרא מעון [ע' רשב"ם ב"ב קס"ו א' ד"ה המעון הזה].

⁵ כמבואר בקידושין ס"ט ע"א, ובסנהדרין פ"ז ע"א

⁶ איכה רבה א', ד.

⁷ ירושלמי ברכות ד, ה.

החיצוני, והשורש, של החורבן הפנימי הוא חורבן כח הדעת שבגמיטריא ערב-רב כידוע מאד בדברי רבותינו, והיינו שהתערובת הגדולה והמרובה, היא שורש החורבן הפנימי.

וכדברי הגמ' בברכות (לג, א) "גדולה דעה שניתנה בין שתי אותיות כו' גדול מקדש שניתן בין שתי אותיות" כלומר, בית המקדש הוא מקום של דעה בבחינת מה שנאמר בקרא (שמות לא יג) "לדעת כי אני ה' מקדישכם", שהדעת היא שורש השראת השכינה שחלה בבית המקדש וכלשון רש"י כידוע ש'דעת' זה רוח הקודש, וזה א"כ הרוח העליונה שהיתה מתגלה בביהמ"ק בבחינת אויר, אור-י' כמו שנתבאר, האור של הדעת העליונה שיורד לתתא וחל במקום בית המקדש בבחינת 'לדעת בארץ דרכך' (תהלים סז, ג).

וכשחל החורבן משורש שנחריב שבלבל את כל האומות, הרי שנעשה התערובת, והיינו שמשורש שנחריב שמונח בו תפיסה של בלבול, נעשה עומק הנפילה של הבהירות.

וכמו שהוזכר בראשית הדברים, לעומת הבהירות דתיקון מתגלה הנפילה של ה'בהרת' שהיא מסימני נגעי המצורע.

ונתבונן להבין - הרי בטומאת מצורע בנגעי אדם הדין הוא - "כדד ישב מחוץ למחנה", וכמו"כ כשמתגלה צרעת בנגעי בתים שנמצא הבית טמא יש דין של נתיצת הבית, אבל כשישנו ספק במראה הן בנגעי אדם והן בנגעי בתים, יש דין של הסגר הנגע, ורק לאחמ"כ

שורש החורבן - חורבן כח הדעת שמביא בלבול ותערובת

אבל כשחל מציאות החורבן של ביהמ"ק, תחילתו הוא ב"סמך מלך בבל על ירושלים" (גמ' ר"ה יח, ב) שזהו המצור שהיה על ירושלים בעשרה בטבת שהמיצר הזה שהיה סביב לירושלים⁸ הוא השורש של ימי בין המיצרים שהוא הנקרא 'ראשון לפורענות'.

ובפרטות לעניינא דידן, עומק המיצר שנעשה הוא מיצר על הבהירות שבהר, וזה עומק כח הקלקול שחל בחורבן, - הרי כשהדברים עומדים מובדלים זה מזה יש את הברירות⁹ ויש את הבהירות, וזה שורש הבהירות שהתגלתה במקום בית המקדש, ולעומת כך שורש החורבן הוא הבלבול של הדברים והתערובת שלהם.

ושורש הדבר מתגלה אצל שנחריב שבלבל את כל האומות (ידים ד, ד) שנקרא שנחריב מלשון חורבן ואופן החורבן שהתגלה על ידו הוא לא כדוגמת נבוכדנצר שהחריב את בית המקדש בפועל¹⁰ אלא ע"י כח הבלבול שהוא עשה.

כלומר, הבנין הפנימי של בית המקדש הוא הבהירות והחורבן נעשה ע"י העירוב, ולכן שנחריב הוא שורש החורבן הפנימי, ומה שהתגלה אצל נבוכדנצר זה כבר החורבן

⁸ עי"ש ברש"י ד"ה ועל אחרון.

⁹ כדוגמא שמבואר בגמ' סוכה (נ"ג א) 'אשה היתה כוורת חיטים לאור של בית השואבה'.

¹⁰ שע"ז נאמר לנבוכדנצר - 'קמח טחון טחנת' (סנהד"ר רין צו, ב).

שהוא מראה טמא במצורע.

כח בהירות דתיקון של הלובן המתגלה ביום הכפורים לעומת הבהרת דקלקול המתגלה בתשעה באב

ובלשון אחרת והיינו הך, הרי הזמן העליון ביותר שמתגלה בבית המקדש הוא יום הכפורים שבו הכהן גדול נכנס לפני ולפנים, והרי ביחס לזה נאמר בקרא (ישעיה א, יח) "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו" שזה מה שמתגלה ביום הכפורים בביהמ"ק מצד המדרגה העליונה.

ולעומת כך כמו שברור ופשוט, הזמן הנמוך יותר המתגלה ביחס לבית המקדש זהו תשעה באב שהוא זמן החורבן, כלומר מתגלה כאן 'זה לעומת זה', לעומת יום הכפורים שהכה"ג נכנס לפני ולפנים, מתגלה בתשעה באב 'ראה שועל יוצא מבית קדשי הקדשים'¹³ שהוא ההיפך הגמור מ'נכנס לפני ולפנים'.

וזוהי הנפילה ממדרגת הבהירות דתיקון למדרגת בהרת שהיא שורש הקלקול, ובדרך רמז - הת' של בהרת שנוספה על ה'בהר' שהוא השורש של בהיר - בהירות דתיקון' - כשהיא במילוי שבה - תו - היא בניגמטריא שועל, זהו כח הנפילה של מדרגת הבהירות המתגלה בשועל היוצא מבית קדשי הקדשים, שנופלת לבהרת.

¹³ (גמ' סוף מכות).

אם יש למראה סימני טומאה הכהן פוסק שהוא טמא.

כלומר מלבד הדין 'בדד ישב מחוץ למחנה' שישנו במצורע מוחלט, מתגלה דין של הסגר¹¹ שנמצא במצורע מוסגר, וכח ההסגר שנמצא במצורע, הוא מה שמתגלה בעומק מצד הקלקול בירושלים "סמך מלך בבל על ירושלים", - והיפך ממדרגת הבהירות שהיא האור הפנימי של ביהמ"ק כמו שנתבאר בהרחבה, מתגלה במצורע על ירושלים בחינה של הסגר דמצורע, - זוהי הנפילה במקום בית המקדש ממדרגת בהירות למדרגת ההסגר שבבחינת בהרת דמצורע.

וכמו שבמראה הצרעת, בתחילה יש הסגר שלאחר מכן המראה הזה עדיין יכול מחד להתהפך ולהיות טהור או ח"ו להיות מוחלט לטומאה, כך גם לאחר שסמך מלך בבל על ירושלים, אילו הם היו עושים תשובה, הרי שהיה די בהסגר - במצורע ולאחר מכן היתה מתגלה טהרה דומיא דמצורע שנטהר מהסגר.

אבל כשהם לא זכו, ההסגר התפשט לתפיסה של טמא מוחלט כביכול, ואז חל הקלקול של "באש הצתה"¹² של שריפת ההיכל וחורבן ביהמ"ק.

וא"כ, כל כח החורבן שמתגלה בבית המקדש זה הכח של הבהירות שנפלה למדרגת בהרת

¹¹ [ובלשון התרגום, צרעת, מצורע תרגום הוא סגירד' תא, סגירא].

¹² מטבע הלשון 'ב'נחם' שאומרים בתשעה באב.

כחטא עץ הדעת היה בעיניים, ולאחמ"כ זה מתעורר שוב כחטא העגל כשעם ישראל נופלים ממדרגתם - "וירא העם כי בושש משה לרדת מן ההר" (שמות לב, א) וכמו כן כשמתגלה מדרגת הנפילה של ראיית העיניים בתשעה באב עצמו - ע"ז נאמר בקרא "עיני עיני יורדה מים" (איכה א, טז), שמהראיה שבעינים זה הופך לבכיית העיניים, כלומר, מים בבחינת מימי החסד דתיקון של "יוקח נא מעט מים" (בראשית יח, ד) שנאמר באברהם אבינו שמידתו היא חסד, הופכים להיות דמעות היורדים מהעיניים שזוהי הבחינה של 'מעט מים'.

אבל בעומק יותר, כשביהמ"ק היה קיים, שורש התיקון שהיה הוא בכח שנמצא מעל העיניים שהוא המצח, שזה מתגלה בציץ של כה"ג שנמצא במצח [ומעין כך התפילין], ששורש התיקון של המצח שמתקן את הראייה הוא הציץ שמתקן את בחינת "מציץ מן החרכים" (שה"ש א, ט), - אבל זה מה מתגלה כשהבית בבנינו שכשכה"ג לובש את שמונת בגדיו הוא לבוש בציץ, אך כשזה נופל מצד הקלקול, שמתגלה שכמו שיש פסולת של מים מן העיניים שזה הדמעות, כמו כן יוצא פסולת של מים מן המצח שזהו הקללה של 'בזעת אפיך תאכל לחם' (בראשית ג, יט) שהרי עיקר הזיעה מתגלה במצחו של האדם.

כלומר - אם הם היו זוכים, כח המצח היה מתקן את הקלקול של 'מציץ מן החרכים' שבראייה,

וא"כ, מתגלה כאן 'זה לעומת זה', לעומת מדרגת בגדי לבן של יום הכפורים שמתגלה בהם 'אם יהיו חטאים כשנים כשלג ילבינו', מתגלה בחורבן בית המקדש 'שועלים הילכו בו' (איכה ה, יח) ויתר על כן - 'שועל יוצא מבית קדשי הקדשים', שדייקא במקום שבו מתגלה עומק הבהירות ביום הכפורים כשכה"ג נכנס לפני ולפנים, מתגלה שהבהירות נופלת לבהרת שמתגלה בתשעה באב, ושורש הקלקול הזה של הבהרת דתשעה באב הוא הלשון הרע שמביא את הצרעת, שזה הרי היה שורש סיבת החורבן בבית שני.

וא"כ, אותה לבנוניות היתה בתחילה לבנוניות רכה כמו שהוזכר בראשית הדברים במהלך אחד שזהו הלבנוניות דתיקון בבחינת 'ארך אפיים', ה'רוך' המתגלה ביום הכפורים, אבל בתשעה באב מתגלה בלבנוניות הזו הכח של 'עזה כשלג', כח העזות מצח שמתגלה מצד הקלקול כמו שאומרים חז"ל בבחינת 'ומצח אשה זונה היה לך' (ירמיה ג, ג).

שורש הקלקול של כח הראיה ושורש קלקול מדרגת המצח שמתגלים בחורבן

ונתבונן להבין עמוק מהו שורש הקלקול ולפי"ז מהו שורש התיקון, הרי שורש הקלקול הוא בעיניים כדברי חז"ל שהוזכרו פעמים רבות כמו שנאמר בקרא בעץ הדעת "ותרא האשה" (בראשית ג, ו) שהקלקול הראשון שהיה

ומ"מ א"כ, כשבמדרגת ה'אור בהיר הוא בשחקים' שהיה בפנימיות באויר בית המקדש, חל נפילה שהבהירות נפלה לבהרת, ע"כ כח הציץ של הכה"ג שמעמיד את התיקון לראיה של "מציץ מן החרכים", נופל מהמצח ומתגלה במצח בזעת אפיך תאכל לחם', כלומר - בביהמ"ק שיש לחם הפנים, שם אין את הקללה של 'בזעת אפיך תאכל לחם', אלא אדרבה שורש כל השפע שבא לעולם מגיע דייקא מהשולחן ומהמזבח כמו שאומרת הגמ' בכתובות (י. ב) שמזבח מזין ומפרנס וכו' והשורש הוא בלחם הפנים שלא חל בו הקללה של 'בזעת אפיך תאכל לחם'.

אבל כשחלה נקודת הקלקול, אותה זיעה של הפנים שנמצאת במצח, יורדת לעינים ומכח כך כשחל בעינים ה'עיני עיני יורדה מים', העיניים מורידים מים משתי מקומות, הם מורידים דמעות מהעיניים עצמם. אבל גם הזיעה שיורדת מן המצח עוברת דרך העיניים ויורדת מהם, וכשהזיעה מתערבת עם הדמעות - זה עומק הבכי שחל בתשעה באב, והדברים הללו הינם ברורים מאד ומיוסדים בדברי רבותינו שעומק החורבן הוא הצירוף של נפילת מדרגת המצח עם הקלקול שבעיניים.

וזה שורש הבהרת דקלקול שמתגלה במדרגת המצורע

כח נפילת הפה המתגלה בחורבן 'בלשון סגי נהור'

מכח הציץ של הכהן הגדול¹⁴, אבל כשזה נופל - כמו שבעיניים מתגלה קלקול של מים ע"י ה'עיני עיני יורדה מים', כך גם במצח עצמו מתגלה העזות מצח בבחינת 'מצח אשה זונה היה לך' וע"כ מתגלה במקום המצח ה'בזעת אפיך תאכל לחם'.

וזה א"כ עומק הנפילה של מדרגת הבהירות למדרגת הבהרת, - שהבהירות היא הנמצאת אצל האדם כאשר האדם רואה את הדברים, כלומר יש ידיעה של דברים ויש ראייה, וכאשר האדם דייקא רואה את הדברים אז מתגלה אצלו הצורה השלימה של הדברים. והדוגמא הברורה לדבר כמו שאומרים חז"ל שמשה נתקשה בעשיית המנורה¹⁵ עד שהראה לו הקב"ה מראה מנורה של אש, והיינו שבאופן שלא מספיק הידיעה של הדברים, ע"י המראה¹⁶ מקבלים את הבהירות של הדברים.

וכמובן כ"ז כשהראיה היא מצד נקודת התיקון משא"כ בראיה בבחינת 'ותרא האשה' של עץ הדעת, כיון שהוא מעורב טוב ורע, הרי שהראיה שבו היא בבחינת "נאחז בסבך" (בראשית כב, יג), ראייה של התערבות, אבל בראיה דתיקון, הדברים נראים בבהירות שבהם.

¹⁴ ואז העיניים היו עיניים דתיקון והדמעות היו הופ'

כים להיות דמעות של שמחה ותענוג כדמעותיו של ר"ע כמו שאומרים חז"ל.

¹⁵ וכן בעוד דברים כמבואר בחז"ל.

¹⁶ אם זה ראייה חיצונית כפשוטו ואם זה ראיית עיני השכל, אבל כל ראייה יוצרת בהירות.

בפה.

עומק חורבן בית המקדש - מכח ריבוי האור של 'נולד משיח' שלא היו כלים מתוקנים לקבלו

אבל בעומק, זה מה שמונח בחורבן בית המקדש, - כפשוטו חורבן בית המקדש הוא בבחינת צמצום כמו בלשון 'צמצמה פניה' שמוזכר בחז"ל שמשמעותו - הסתירה פניה כמו שאומר הנפש החיים, אבל בעומק הפנימי הרי בתשעה באב נולד משיח, ועומק הדבר - בתשעה באב מתגלה ריבוי של אור שכאשר אין כלים מתוקנים לקבל אותו, הכלים משתברים וזה גופא חורבן הבית. והיינו שהפנימיות של חורבן הבית היא לא הסתלקות כפשוטו, שאין את הכח הפנימי שמחבר את האבנים, וממילא אין לאבני בית המקדש כח צירוף והם נפרדים זו מזו ועי"כ חל החורבן, אלא העומק הפנימי של חורבן הבית הוא ריבוי של אור שכשאינן כלים לקבל אותו, נעשה שבירת הכלים שזה החורבן של בית המקדש.

וזהו ה'בו ביום נולד משיח', הריבוי האור המתגלה בתשעה באב.

וכשהנפשות יזכו - יהיה כלי לקבל את האור הפנימי שזהו בית המקדש השלישי שירד מן השמים.

וא"כ, עומק החורבן הוא לא רק כפי שנראה בתפיסה הפשוטה של חורבן הבית שזה ההתמעטות של האור, שע"י ההסתלקות של

ויתר על כן, כמו שחודד בראשית הדברים, ישנם כמה מהלכים מדוע הלובן של הבהרת והלובן של 'לבן הארמי' הוא לובן דקלקול, ובלשון אחד (א) הוזכר ביחס ללבן הארמי שהוא נקרא לבן בלשון של 'סגי נהור' וכמו שברור לכל בר-דעת 'סגי נהור' זהו מי שחל אצלו נפילה במדרגת העיניים, שהיפך ה'נהורא' שבעיניים¹⁷ מתגלה התפיסה של 'לשון סגי נהור'.

ובעומק - עד השתא נתבאר הנפילה שבמצח והנפילה שבעיניים, אבל מלבד כך מתגלה גם נפילה בפה, וכפשוטו זהו לשון הרע שהוא שורש הצרעת, אבל בדקות יותר לפי מה שנתבאר כאשר מתגלה הקלקול של העיניים באופן שהוא חל בפה, מכח כך מתגלה ה'לשון סגי נהור' שמתגלה בפה, כלומר - יש לשון סגי נהור שהיא לשון נקיה בבחינת 'ותבחר לשון ערומים' (איוב טו ה).

פנימיות ה'סגי נהור' - שמרוב ריבוי האור אין אפשרות של ראייה

אבל יש לשון סגי נהור פנימי יותר כמו שהוזכר כמה פעמים, שמכח ריבוי האור נעשה הכהיית העיניים כאדם המסתכל בשמש שמרוב תוקף האור אינו יכול לראות בעיניו - ובעומק זה עצם המושג שנקרא 'סגי נהור' - ומ"מ א"כ, מכח נפילת העיניים חל נפילה גם בפה עצמו וה'סגי נהור' שבעיניים הופך להיות 'לשון סגי נהור'

¹⁷ שזה שורש נהר של מים כדרי הרמב"ן ש'אור' הוא אותיות 'אור'.

ביחס לתורתו של משיח - וזה א"כ ה'בוהק' והבהירות שתתגלה בתורתו של משיח ביחס לתורה דידן השתא.

וזה גופא האור הפנימי שיחזור ועי"כ הוא יתקן את הבהרת דקלקול לבהיר דתיקון, שמכח היחס שבין תורת משה שזה השגה דידן כאן בהאי עלמא, לתורתו של משיח, יתגלה ה'בוהק' בתורתו של משיח מעין אותו יחס של 'רבו מובהק' שהוזכר, זה יהיה היחס בין תורה דידן לתורתו של משיח, ל'תורה חדשה מאיתי תצא', - 'חידוש תורה מאיתי תצא' כלשון חז"ל. זה עומק הבהירות שתתגלה, אלא שאז יהיה כלים לקבל אותה, וזה א"כ יהיה עומק האור של בית המקדש השלישי, בחינת הבהירות דתיקון של 'מראה חמה העמוקה מן הצל' שהוזכר בראשית הדברים.

עומק החמימות שבמשיח שמתקן את הקרירות דעמלק

ובאופן נוסף הוזכר בראשית הדברים (ה) שהקלקול במדרגת הבהרת הוא לא מצד הלבנוניות שבו אלא מצד מה שמתגלה בו הקפאון והקושי המתגלה בשלג ששורשו הוא בקרירות של ה'אשר קרך' דעמלק.

אבל במשיח יש את האותיות חס בקרבו - היפך הקלקול של השלג שמתגלה עכשיו מצד הקרירות שבשלג שמכח עמלק, כאשר יבוא משיח והוא יכניע את זרעו של עמלק, הוא יהפוך את הקרירות הזו לחמימות, - ובמשיח

האור חל החורבן¹⁸, אלא העומק הפנימי של החורבן הוא האור הפנימי העליון שיורד באופן של ריבוי אור שמכחו נעשה שורש של חורבן.

ולעניינא דידן - ריבוי האור יוצר בלבול כיון שזה למעלה מכח הכלים לקבלו כאדם הלומד ריבוי של תורה מעבר לכחו שע"כ מוחו מתערב¹⁹, והרי שהריבוי של האור יוצר את הבלבול של הדעת, וזה א"כ העומק של חורבן הדעת שהיה בחורבן בית המקדש כפי שהוזכר לעיל.

כלומר - ריבוי האור של ה'תורה חדשה מאיתי תצא' הוא עומק החורבן, וזהו הבהרת דקלקול שמתגלה, שכשאינן את הכח לקבל את הבהירות של האור הפנימי, מתגלה הקלקול של הבהרת.

עומק הבהירות של 'תורתו של משיח' ביחס לתורה דידן

ומצד כך, מה שהוזכר בראשית הדברים במהלך אחד (ב) שהלובן של הבהרת מטמאת מכח העומק של מראה הנגע שהוא עמוק מן העור בבחינת מראה חמה העמוקה מן הצל, זוהי הבהירות שתתגלה בתורת משיח במהרה בימינו שהרי כמו שאומרים חז"ל שכל הדברי תורה שיש בידינו השתא הם נובלות

¹⁸ ומצד כך, מה ששכינה לא זזה מהכותל המערבי זה משום שלאחר ההסתלקות נשאר 'רשימו' מן האור כמו שמבואר בספר 'עמק המלך' כמה פעמים.

¹⁹ ומצד כך אומר הגר"א שמיעוט שיחה הוא אחד מקניני התורה הוא לא רק למעט כפשוטו אלא שצריך לדבר מעט בשביל שהאדם לא יבוא לידי שממון בבחינת "למה תשומם".

בהיר הוא בשחקים".

וא"כ הוזכר בתמצית את התיקון הבהרת לפי כל המהלכים שנתבאר בראשית הדברים מהו הלבנוניות של הבהרת דקלוקול, ואיך היא עתידה במהרה בימינו להתהפך בחזרה ממדרגת הבהרת דקלוקול של עזה כשלג למדרגת השלג דתיקון של 'אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו'.

ביהמ"ק השלישי - כלי דתיקון לקבל את אורו של משיח

ואז יאיר ביום תשעה באב האור של יום הכפורים וזה יהיה השורש של בנין בית המקדש במהרה בימינו.

אורו של משיח שהתגלה בתשעה באב באופן שלא היה לו כלים שזהו ה'בתשעה באב נולד משיח' שע"כ נעשה כל עומק החורבן מכח ריבוי האור כמו שנתבאר, - כשיאיר האור דתיקון מכח הארתו של משיח בבית המקדש השלישי שעתידי להיבנות במהרה בימינו, יהיה כלים לקבל את הבהירות הגמורה.

וזהו השורש ב'ה'ר' של בהיר שהוא בגימטריא רז ובגימטריא אור ובגימטריא אין סוף כמו שהוזכר פעמים רבות בדברי רבותינו.

זה הרז, זה האור שגנוז ביום תשעה באב שיהפך לששון ולשמחה.

מתגלה האותיות ממ'ש' והאותיות חס, המ'-ש' זה האותיות של משה ששורשו הוא "מן המים משיתיהו" (שמות ב, י) אבל זה לא מים שיורדים למדרגת הקרירות שהם הופכים להיות שלג אלא במדרגת החם שבמשיח.

וא"כ בעומק התיקון של אורו של משיח הוא יעתיק את האור ממדרגת הבהרת דקלוקול שמתגלה בה תוקף הקור שבלבנוניות השלג, ויגלה מדרגה העליונה של "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו" שזה מדרגת השלג העליונה המתגלה בבית המקדש ביום הכפורים שהיא תהיה בלי הקרירות שבשלג אלא יתגלה בה רק הלבנוניות שבשלג.

ומה שעכשיו מתגלה בקלוקול ה'עזה כשלג' שזה האופן הנוסף שהוזכר (ד), שמכח העזות שבמראה הלבון כשלג הוא הופך ללבנוניות דקלוקול, שהעזות הזו היא כח הקלוקול של 'מצח אשה זונה היה לך' בבחינת עזות מצח, ובבחינת 'זהכלבים עזי נפש' (ישעיהו נו, יא).

אבל כשיתוקן אותו עזות של המצח, יתגלה התיקון של הראיה ע"י הציץ כמו שנתבאר, ועי"כ יהיה תיקון של 'בזעת אפיך' שזה התיקון של מדרגת האלף, ויתוקן ה'לשון סגי נהור' שבפה.

ועי"כ יתגלה הכח של המצח העליון בבחינת 'דודי צח' (שה"ש ה, י), שזהו הצח שבנצח, ועומק התיקון הוא באותיות חס, שבמצח, וכאן מונח עומק התיקון של אורו של משיח שמעתיק מהבהרת דקלוקול לבהירות דתיקון של "אור

ספרי מורנו הרב שליט"א

פירוש 'בלבבי משכן אבנה' על הספה"ק

מסילת ישרים (ג' כרכים)

דרך ה' - חלק א' אָזל

נפש החיים שער ד'

בעל שם טוב על התורה עם ספר 'להב אש'

ספרים וקונטרסים נוספים

ספר קול דממה דקה אָזל

בלבבי משכן אבנה - הכנה לשבת קודש אָזל

שאלות ותשובות - שאל לבי תשע"ח-תשע"ט

קונטרס וחי לעולם

תורת הרמז - על סדר הפרשיות אָזל

ספר ההתבודדות עם פירוש על המספיק לעובדי ה' -

פרק ההתבודדות

ספר עולם ברור

שער הנון חדש

פנימיות התורה

פירוש בלבבי משכן אבנה על פתחי שערים אָזל

פירוש בלבבי משכן אבנה על עין חיים אָזל

פירוש בלבבי משכן אבנה על רחובות הנהר אָזל

פירוש בלבבי משכן אבנה על קל"ח פתחי חכמה אָזל

ספרים מתורגמים

ספר בלבבי משכן אבנה חלק א - בתרגום לאידיש אָזל

ספר בלבבי משכן אבנה חלק א - בתרגום לצרפתית אָזל

ספר בלבבי משכן אבנה חלק א - בתרגום לספרדית אָזל

ספר בלבבי משכן אבנה א - בתרגום לרוסית אָזל

סדרת בלבבי משכן אבנה

בלבבי משכן אבנה - ט' חלקים

בלבבי משכן אבנה על מועדי השנה (ב' כרכים)

בלבבי משכן אבנה על התורה - תשס"ו (ב' כרכים) אָזל

סדרת "דע את"

דע את עצמך - הכרת הנפש

דע את נפשך - בנין כוחות הנפש

דע את הרגשותיך - עולם ההרגשה

דע את מחשבותיך - עולם המחשבה

דע את דמיוןך - עולם הדמיון

דע את נשמתך - גילוי הנשמה

דע את היותך - גילוי היות הנפש

דע את מנוחתך - מנוחת הנפש

דע את גאולתך - גאולת הנפש הפרטית

דע את ביתך - בנין הבית היהודי

דע את ילדיך - חינוך ילדים

דע את תורתך - דרכי לימוד חדש

דע את בטחונך - ביאור דרכי הבטחון והשגתו

סדרת ארבעת היסודות

דע את מידותיך - מהות המידות - יסוד העפר אָזל

הכרה עצמית והעצמת הנפש

ארבעת היסודות - יסוד העפר - תיקון כח הריכוז

ארבעת היסודות - יסוד המים - תיקון כח התאווה

ארבעת היסודות - יסוד האש - תיקון כח הכעס

ארבעת היסודות - יסוד העפר - תיקון כח העצבות

Building A Sanctuary In The Heart, Vol. 1-2

Getting To Know Your Self

Getting To Know Your Soul

Getting To Know Your Feelings

Getting Ready For Your Redemption

Getting To Love Your People

Getting To Know Your Home

Bilvavi – On The Path (*Mesilas Yesharim*)

Bilvavi – On The Holy Days

Bilvavi – On The Parsha (*Bereishis-Shemos*)

Bilvavi – On The Parsha (*Vayikra-Devarim*)

Building Yourself – Gateway to Actualizing Your Potential

Gateways To Hashem For Today's Jewish Woman

Gateways to Revealing Hashem in Our Lives

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270

קול הלשון

073.295.1245 ♦ 605-313-6660 2»4»12

1

בלבכי משכן אבנה
חלק א-ט

2

ארבעת היסודות

3

סדרת "דע את"

4

התבודדות

5

תפילה

6

ספרי קודש

7

דרשות

8

פרשת השבוע

9

מועדי השנה

10 « תורה, גמרא ושולחן ערוך
11 « אנציקלופדיית בלבכי משכן אבנה
12 « אוצר אותיות
13 « ליקוט צורת אדם ועבודתו